

BÜKALÇA MƏMMƏDƏLİQIZI
(БҮКАЛЧА МАМАТАЛЫ КЫЗЫ) –

17 sentyabr 1996-cı ildə Oş bölgəsi, Nookat elinin Teskey Kojoke kəndində doğulub. 2014-cü ildə həmin kənddə Kojoke ad. orta məktəbi bitirib. 2018-ci ildə Oş Dövlət Universitetini bitirib. Nəğmə qanadları” (2014) və “Odlu anlar” (2018) adlı şeir kitabları gün üzü görüb. Hazırda Oş Dövlət Universitetinin magistridir. Eyni zamanda, P.J.Nişanov ad. orta məktəbdə Qurğız dili və ədəbiyyatı müəllimi işləyir.

“Jiger” Yaradıcı Gənclik Mərkəzinin üzvüdür.

HƏKİM AĞA

*Ah, onun surəti getmir gözümdən,
O, nə pilot, nə fizik, nə şairdir.
Amma kölgəsi də şafalar saçır,
Peşəsi, bilirəm, həkim deyildir.*

Hisslərim şüursuzca idarə edir məni,
Necə davranım

onun

surəti gözlərimdə..?

Başqasında olmayan

əsrar dolu aləmi,

Mənə şeir yazdırır, o vardır sözlərimdə.

Yaşayır o fikrimdə, harada olsam belə,
Deyərdim “Mənim ağam”, ürək cəsarət etmir...
Onun gözlərini mən gizlətdim bəbəyimdə,
Orda onu görməyə kimsənin gücü yetmir...

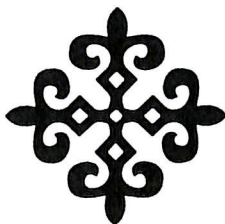
Onu başqalarının içində necə tapdım,
Necə toqquşdu bir an ikimizin baxışı.!?
Yenə baxmaq istəsəm, cəsarət eləməyəm,
Onun gözlərindədir şimşəklərin çaxışı...

Darıxan ürəyimi şeirlə doldururam,
Yanına yaxınlaşmaq, ona toxunmaq olmaz..!

Biz yəqin iki müsbət qüvvə kimi yik indi,
Görəndə bir-birini,
qəti
əl vurmaq olmaz..!

Qəribədirmi görən mənim bu hərəkətim,
Onu bir qızla görsəm ağlayıram kədərlə.
Əgər o mənə doğru dönüb addımlayarsa,
Dəyişirəm yolumu baxıb ani nəzərlə...

...Şeirlərsə ömrümü uzadaydı durmadan,
Gəncliyim boş və hədəd ötüb-getməsin deyə.
Səni əbədi yaşa, yaşa, ey "Həkim ağam",
Şeirlər və insanlar heç tükənməsin deyə..!

SOBA

Vurnuxuram bütün günü eləcə,
Nə qədər odunu udar bir soba..?
Ağac, budaq, pöhrə ya da ot-ələf...
Səninə heç nəyin yanmır sobada.

Bu bir dərin yanlış idi bəlkə də,
Sobadadır elə bizim həyat da...
Ah, nə xatirələr yanır atəşdə,
Buna görə günlər hey yanhayanda...

Biz alışdıq hələ körpə fidankən,
Yanacaq ağac olana qədər...
Həyatımız tüstü kimi uçacaq,
Bizdən nazik qabıq qalana qədər.

Doğrudu, görürəm dünya sobadı,
Sönür zəif olan, təzəsi yanır.
Bir günümü qoyub qızınacaqam,
Sobanın yanında səssiz dayanıb...

(Çevirən: Dos.Dr. Təranə TURAN RƏHİMLİ)

